

1933 PARLAMENT DE CATALUNYA. — DIVENDRES, 23 DE JUNY DEL 1933

minal contra els autors d'aquests actes. D'aquests documents crec que el públic, en llegir-los, en podrà treure conseqüències respecte de les persones totalment insospitades, particularment fins avui insospitades, que pel mateix procés, no de les seves coses, sinó pel mateix procés, semblen venir indicats com a probables autors d'aquell delictes. Tots dos moriren, l'un en l'acte de l'explosió, i l'altre pocs dies després a l'hospital.

Faig aquesta manifestació per acabar de sostenir que, segons la meua manera de veure, eren innocents tots els processats. Davant d'això, havent hagut d'estar sota aquesta impressió i no poder-me esbravar mai i trobant representada i simbolitzada la tortura, el sofriment, en la persona d'aquest vell, jo he vingut a demanar que un dels primers actes del Parlament de Catalunya fos per a reivindicar-lo, per a aixecar-lo d'aquestes tortures, no per a revenjar-lo, sinó per a fer-li una manifestació de simpatia pels seus dolors. Jo dic que això no vol significar que el que voti això voti a favor ni de la revisió del procés, vota perquè, havent-se fet objecte de martiris un desventurat, que tenint coneixement el Parlament de Catalunya del cas, creu que és necessari oferir-li una compensació. Jo no demano una caritat; tampoc no demano, per ara, una revisió del procés. Presento a aquest Parlament una víctima de les nostres discòrdies, víctima terriblement turmentada, i demano per a ell, per als darrers dies de la seva vida, aquesta petita compensació material. Prego a tots els senyors Diputats que vulguin prendre nota del caràcter amb que m'explico, dels motius a què obeeix la meua acció, la poca extensió que dono a la reivindicació demanada. Es tracta, purament i simplement, de manifestar a un home que ha estat víctima de les nostres discòrdies, els nostres sentiments, un acte de simpatia moral.

Volia dir alguna cosa més, però encara que parli amb aquesta aparent indiferència, jo tinc una emoció tan profunda, que em remou tants desventurats records, que us confesso que no sé com volia acabar aquest discurs. Només us demano aquest acte de reparació i justícia. (Aplaudiments en tota la Cambra.)

El Sr. PRESIDENT: Hi ha una esmena.

El Sr. VENTOSA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ventosa.

El Sr. VENTOSA: Havíem presentat una esmena, que havia de defensar el nostre company Valls i Taverner, en la qual, sense discutir ni oposar-nos a la concessió de la pensió demanada per a Sebastià Sunyer, nosaltres volíem proposar al Parlament que l'obra de reparació, que l'obra de fraternitat que es vol fer amb aquesta s'estengués també a un altre cas totalment diferent, que era el cas de Shelly, que caigué fa poc temps en compliment d'un deure de ciutadania. Nosaltres, no obstant, tenint en compte com s'ha plantejat el debat i les paraules que acaba de pronunciar el senyor Conseller de Justícia i Dret, no voldríem que la presentació d'aquesta esmena pogués semblar com una forma d'oposició indirecta a la concessió de la pensió que es demana. En prova d'això, reservant-nos nosaltres per a altra ocasió el demanar aquesta obra que considerem de justícia, retirem l'esmena que teníem presentada. (Molt bé, molt bé, en tots els sectors de la Cambra.)

1933 PARLAMENT DE CATALUNYA. — DIVENDRES, 23 DE JUNY DEL 1933

(L'esmena que, en nom de la Minoria de Lliga Catalana, ha retirat el senyor Ventosa i Calvell, és la següent:

«Els Diputats que sotasignem tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen del Projecte de Llei sobre la concessió d'una pensió vitalícia anual a Sebastià Sunyer:

Art. 1.º "Es concedirà una pensió igual a la vídua i fills del senyor Lluís Shelly, assassinat en aquesta ciutat, en compliment d'un deure de ciutadania."

Palau del Parlament, 23 de juny del 1933. — Valls i Taverner, Ventosa i Calvell, Duran i Ventosa, Abadal, Vallés i Pujals, Carreres i Artau i Vidal i Guardiola.»

El Sr. CONSELLER PRIMER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller Primer.

El Sr. CONSELLER PRIMER: Agraint les paraules del senyor Ventosa i Calvell, jo tinc molt de gust en indicar-li tan sols com una explicació, que fa tres dies estigueren al meu despatx els senyors que formen la Comissió recaptadora a favor de la vídua i fills de Shelly a demanar que el Consell de la Generalitat, en vista dels mèrits que té la vídua de l'infortunat Shelly, que havia estat la mecanògrafa intel·ligent i capacitada, oferís a l'esmentada senyora un lloc a les oficines de la Generalitat. Jo vaig manifestar, ben espontàniament, a aquesta comissió, que al primer Consell de la Generalitat jo hi portaria aquesta proposta. (Molt bé, en els diferents sectors de la Cambra.)

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la votació del dictamen. ¿Votació ordinària? (Diversos senyors Diputats indiquen que es faci votació ordinària, i el dictamen, el text del qual es publica com annexa aquest DIARI DE SESSIONS, és aprovat per unanimitat.)

Proposició de suspensió parlamentària

El Sr. CONSELLER PRIMER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller Primer.

El Sr. CONSELLER PRIMER: Senyors Diputats: Els que entenem que l'eficàcia del règim parlamentari rau, no solament en la continuïtat ininterrompuda de les sessions públiques, sinó en la coordinació de les tasques en les Comissions que dictaminen els Projectes de Llei, procurem donar a l'ordenació d'aquestes tasques parlamentàries aquell ritme i aquella modalitat que permeti més gran major eficàcia. Actualment, saben tots els senyors Diputats que hi ha a dictamen de la Comissió, és de fa molt de temps — es va presentar justament amb el primer Projecte de solució de conflictes i contractes de correus, avui aprovat — l'altre Projecte que s'ha anomenat el Projecte gros, o sigui el que ja no es limitarà a la solució dels conflictes de correus, sinó el que ja enfocará el règim dels contractes de correus. Com és lògic i natural, mentre aquest primer Projecte de Llei s'ha vingut discutint, aquest altre no havia estat dictaminat encara i, per tal

Ampliar imagen

.....contra els autors d'aquests actes. D'aquests documents crec que el públic en llegir-lo, en podrà treure conseqüències respecte de les persones totalment insospitades, particularment fins avui insospitades, que pel mateix procés, no de les seves coses.....

Faig aquesta manifestació per acabar de sostenir que, segons la meua manera de veure, eren innocents tots els processats. Davant d'això, havent hagut d'estar sota aquesta impressió i no poder-me esbravar mai i trobant representada i simbolitzada la tortura, el sofriment, en la persona d'aquest vell, jo he vingut a demanar que un dels primers actes del Parlament de Catalunya fos per a reivindicar-lo, per a aixecar-lo d'aquestes tortures, no per a revenjar-lo, sinó per a fer-li una manifestació de simpatia pels seus dolors. Jo dic que això no vol significar que el que voti això voti a favor ni de la revisió del procés, vota perquè, havent-se fet objecte de martiris un desventurat, que tenint coneixement el Parlament de Catalunya del cas, creu que és necessari oferir-li una compensació. Jo no demano una caritat; tampoc no demano, per ara, una revisió del procés. Presento a aquest Parlament una víctima de les nostres discòrdies, víctima terriblement turmentada, i demano per a ell, per als darrers dies de la seva vida, aquesta petita compensació material. Prego a tots els senyors Diputats que vulguin prendre nota del caràcter amb que m'explico, dels motius a què obeeix la meua acció, la poca extensió que dono a la reivindicació demanada. Es tracta, purament i simplement, de manifestar a un home que ha estat víctima de les nostres discòrdies, els nostres sentiments, un acte de simpatia moral.

Volia dir alguna, cosa més, però encara que parli amb aquesta aparent indiferència, jo tinc una emoció tan profunda, que em remou tants desventurats records, que us confesso que no sé com volia acabar aquest discurs. Només us demano aquest acte de reparació i justícia (Aplaudiments en tota la Cambra.)

El SEÑOR PRESIDENT: Hi ha una esmena.

EL SEÑOR VENTOSA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ventosa

El Sr. VENTOSA: Havíem presentat una esmena, que havia de defensar el nostre company Valls i Taverner, en la qual, sense discutir ni oposar-nos a la concessió de la pensió, demanada per a Sebastià Sunyer, nosaltres volíem proposar al Parlament que l'obra de reparació, que l'obra de fraternitat que es vol fer amb aquesta s'estengués també a un altre cas totalment diferent, que era el cas de Shelly, que caigué fa poc temps en compliment d'un deure de ciutadania. Nosaltres, no obstant, tenint en compte com s'ha plantejat el debat i les paraules que acaba de pronunciar el senyor Conseller de Justícia i Dret, no voldríem que la presentació d'aquesta esmena pogués semblar com una forma d'oposició indirecta a la concessió de la pensió que es demana. En prova d'això, reservant-nos nosaltres per a altra ocasió el demanar aquesta obra que considerem de justícia, retirem l'esmena que teníem presentada. (Molt bé, molt bé, en tots els sectors de la Cambra.)

(L'esmena que en nom de la Minoria de Lliga Catalana, ha retirat el senyor Ventosa i Calvell és la següent:

"Els Diputats que sota signen tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen del Projecte de Llei sobre la concessió d'una pensió vitalícia anual a Sebastià Sunyer:

Art. 1r "Es concedirà una pensió igual a la vídua i fills del senyor Lluís Shelly, assassinat en aquesta ciutat, en compliment d'un deure de ciutadania.

Palau del Parlament, 23 de juny del 1933.

— Valls i Taverner, Ventosa i Calvell, Duran i Ventosa, Abadal, Vallés i Pujals, Carreres i Artau i Vidal i Guardiola."

El Sr. CONSELLER PRIMER: Demano per parlar:

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller Primer.

El Sr. CONSELLER PRIMER: Agraint les paraules del senyor Ventosa i Calvell, jo tinc molt de gust en indicar-li tan sols com una explicació, que fa tres dies estigueren al meu despatx els senyors que formen la Comissió recaptadora a favor de la vídua i fills de Shelly a demanar que el Consell de la Generalitat, en vista dels mèrits que té la vídua de l'infortunat Shelly, que havia estat una mecanògrafa intel·ligent i capacitada, oferís a l'esmentada senyora un lloc a les oficines de la Generalitat. Jo vaig manifestar; ben espontàniament, a aquesta comissió, que al primer Consell de la Generalitat jo hi portaria aquesta proposta. (Molt bé,, en els diferents sectors de la Cambra.)

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la votació del dictamen. ¿Votació ordinària? (Diversos senyors Diputats indiquen que es faci votació ordinària, i el dictamen, el text del qual es publica com annexa aquest DIARI DE SESSIONS, és aprovat per unanimitat.)

Proposició de suspensió parlamentaria

El Sr. CONSELLER PRIMER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller Primer.

El Sr. CONSELLER PRIMER: Senyors Diputats: Els que entenem que l'eficàcia

minal contra els autors d'aquests actes. D'aquests documents crec que el públic, en llegir-los, en podrà treure conseqüències respecte de les persones totalment insospitades, particularment fins avui insospitades, que pel mateix procés, no de les seves coses, sinó pel mateix procés, semblen venir indicats com a probables autors d'aquell delictes. Tots dos moriren, l'un en l'acte de l'explosió, i l'altre pocs dies després a l'hospital.

Faig aquesta manifestació per acabar de sostenir que, segons la meua manera de veure, eren innocents tots els processats. Davant d'això, havent hagut d'estar sota aquesta impressió i no podent-me esbravar mai i trobant representada i simbolitzada la tortura, el sofriment, en la persona d'aquest vell, jo he vingut a demanar que un dels primers actes del Parlament de Catalunya fos per a reivindicar-lo, per a aixecar-lo d'aquestes tortures, no per a revenjar-lo, sinó per a fer-li una manifestació de simpatia pels seus dolors. Jo dic que això no vol significar que el que voti això voti a favor ni de la revisió del procés, vota perquè, havent-se fet objecte de martiris un desventurat, que tenint coneixement el Parlament de Catalunya del cas, creu que és necessari oferir-li una compensació. Jo no demano una caritat; tampoc no demano, per ara, una revisió del procés. Presento a aquest Parlament una víctima de les nostres discòrdies, víctima terriblement turmentada, i demano per a ell, per als darrers dies de la seva vida, aquesta petita compensació material. Prego a tots els senyors Diputats que vulguin prendre nota del caràcter amb què m'explico, dels motius a què obeeix la meua acció, la poca extensió que dono a la reivindicació demanada. Es tracta, purament i simplement, de manifestar a un home que ha estat víctima de les nostres discòrdies, els nostres sentiments, un acte de simpatia moral.

(L'esmena que, en nom de la Minoria de Lliga Catalana, ha retirat el senyor Ventosa i Calvell, és la següent:

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen del Projecte de Llei sobre la concessió d'una pensió vitalícia anual a Sebastià Sunyer:

Art. 1.º "Es concedirà una pensió igual a la vídua i fills del senyor Lluís Shelly, assassinat en aquesta ciutat, en compliment d'un deure de ciutadania."

Palau del Parlament, 23 de juny del 1933. — Valls i Taverner, Ventosa i Calvell, Duran i Ventosa, Abadal, Vallès i Pujals, Carreres i Artas i Vidal i Guardiola.»

El Sr. CONSELLER PRIMER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller Primer.

El Sr. CONSELLER PRIMER: Agraint les paraules del senyor Ventosa i Calvell, jo tinc molt de gust en indicar-li tan sols com una explicació, que fa tres dies estigueren al meu despatx els senyors que formen la Comissió recaptadora a favor de la vídua i fills de Shelly a demanar que el Consell de la Generalitat, en vista dels mèrits que té la vídua de l'infortunat Shelly, que havia estat la mecanògrafa intel·ligent i capacitada, obrís a l'esmentada senyora un lloc a les oficines de la Generalitat. Jo vaig manifestar, ben espontàniament, a aquesta comissió, que al primer Consell de la Generalitat jo hi portaria aquesta proposta. (Molt bé, en els diferents sectors de la Cambra.)

Volia dir alguna cosa més, però encara que parli amb aquesta aparent indiferència, jo tinc una emoció tan profunda, que em remou tants desventurats records, que us confesso que no sé com volia acabar aquest discurs. Només us demano aquest acte de reparació i justícia. (Aplaudiments en tota la Cambra.)

El Sr. PRESIDENT: Hi ha una esmena.

El Sr. VENTOSA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ventosa.

El Sr. VENTOSA: Havíem presentat una esmena, que havia de defensar el nostre company senyor Valls i Taverner, en la qual, sense discutir ni oposar-nos a la concessió de la pensió demanada per a Sebastià Sunyer, nosaltres volíem proposar al Parlament que l'obra de reparació, que l'obra de fraternitat que es vol fer amb aquesta concessió, s'estengués també a un altre cas totalment diferent, que era el cas de Shelly, que caigué fa poc temps en compliment d'un deure de ciutadania. Nosaltres, no obstant, tenint en compte com s'ha plantejat el debat i les paraules que acaba de pronunciar el senyor Conseller de Justícia i Dret, no voldríem que la presentació d'aquesta esmena pogués semblar com una forma d'oposició indirecta a la concessió de la pensió que es demana. En prova d'això, reservant-nos nosaltres per a altra ocasió el demanar aquesta obra que considerem de justícia, retirem l'esmena que teníem presentada. (Molt bé, molt bé, en tots els sectors de la Cambra.)

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la votació del dictamen. ¿Votació ordinària? (Diversos senyors Diputats indiquen que es faci votació ordinària, i el dictamen, el text del qual es publica com annex a aquest DIARI DE SESSIÓ, és aprovat per unanimitat.)

Proposició de suspensió parlamentària

El Sr. CONSELLER PRIMER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller Primer.

El Sr. CONSELLER PRIMER: Senyors Diputats: Els que entenem que l'eficàcia del règim parlamentari rau, no solament en la continuïtat ininterrompuda de les sessions públiques, sinó en la coordinació de les tasques en les Comissions que dictaminen els Projectes de Llei, procurem donar a l'ordenació d'aquestes tasques parlamentàries aquell ritme i aquella modalitat que permeti més amb major eficàcia. Actualment, saben tots els senyors Diputats que hi ha a dictamen de la Comissió, des de fa molt de temps — es va presentar justament amb el primer Projecte de solució de conflictes de contractes de correu, avui aprovat — l'altre Projecte que s'ha anomenat el Projecte gros, o sigui el que ja no es limitarà a la solució dels conflictes de contractes de correu. Com és lògic i natural, mentre aquest primer Projecte de Llei s'ha vingut discutint, aquell altre no havia estat dictaminat encara i, per tot